

Inleiding

Nederland is verplicht om een gunstige staat van instandhouding na te streven voor Europees belangrijke soorten en habitattypen. Dit is vertaald naar landelijke doelstellingen die binnen en buiten Natura 2000-gebieden behaald moeten worden. Bij de nationale implementatie is het streven om de landelijke opgave voor enkele gevoelige natuurwaarden zoveel mogelijk binnen het Natura 2000-netwerk te realiseren, zodat een zo minimaal mogelijke opgave buiten de gebieden wordt gelegd. Voor deze natuurwaarden is gewerkt is met zogenaamde complementaire doelen.

Complementaire doelen bestaan uit twee categorieën

Natura 2000-gebieden kunnen bestaan uit Vogelrichtlijngebied, Habitatrictlijngebied of een combinatie van beide. Elk type gebied heeft zijn eigen instandhoudingsdoelstellingen. Voor 33 van de 183 Natura 2000-waarden is er voor gekozen om de doelen voor zowel Vogelrichtlijngebied als Habitatrictlijngebied formuleren. Dit is gedaan om de Europese opgave die Nederland heeft voor deze soorten zoveel mogelijk op te vangen in de gebieden die toch al werden aangewezen. Deze doelen worden complementaire doelen genoemd.

Een tweede categorie complementaire doelen zijn zogenaamde ontwikkeldoelen. Deze soorten en habitattypen komen nog niet voor in een bepaald Habitatrictlijngebied, maar het gebied biedt goede potentie voor vestiging hiervan. Het gaat hierbij om een drietal habitattypen en vier soorten. Ook voor de ontwikkeldoelen geldt dat daarmee de Europese opgave zoveel mogelijk in de Natura 2000-gebieden wordt opgevangen.

Complementaire doelen in beheerplannen

Complementaire doelen hebben in het beheerplan dezelfde status als de andere instandhoudingsdoelstellingen. Alle doelen moet in het beheerplan worden uitgewerkt in omvang, ruimte en tijd. Er moeten passende maatregelen worden getroffen en potentieel schadelijke handelingen zijn vergunningplichtig.

Bij een complementair doel categorie 1, mag een Habitatrictlijn doel ook in het Vogelrichtlijn-deel van een gebied worden gerealiseerd (of vice versa). Dit biedt dus meer ruimte in het beheerplan.

Voor ontwikkeldoelen (categorie 2) geldt dat zij veelal zullen meeliften met de andere instandhoudingsdoelstellingen in het gebied. Hierbij geldt dat activiteiten in en om een gebied de gunstige omstandigheden voor vestiging de soort of het habitatype niet mogen verslechteren.

In enkele gevallen zijn aanvullende maatregelen nodig voor de ontwikkeldoelen. Dit zal nodig zijn om op termijn de Europees verplichte gunstige staat van instandhouding te behalen.

Ecologische onderbouwing

Ontwikkeldoelen zijn alleen geformuleerd als er duidelijke vestigingskansen zijn. Wanneer uit ecologisch onderzoek mocht blijken dat er voor de ontwikkeldoelen geen gunstige omstandigheden zijn voor vestiging, dan kunnen de ontwikkeldoelen worden aangepast. Daarbij staat voorop dat de landelijke doelen wel worden gerealiseerd.